

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/82/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8324201482
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Har Tzvi
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8324201482.1

Uznesenie

O. súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Har Tzvi a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Moniky Tobiašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletých: D. T., nar. XX.X.XXXX a T. T., nar. XX.X.XXXX, obaja trvale bytom O. č. XXX, okr. M., zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny X., pracovisko P., deti rodičov: otca P. U. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. č. XXX, okr. M., právne zastúpeného JUDr. Annou Drugdovou, advokátkou, Námestie slobody č.25, Humenné a matky F. X. T., rod. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom O. č. XXX, okr. M., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č.k.10P/112/2024-56 zo dňa 6.6.2024, takto

rozhodol:

- Mení uznesenie tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

- Súd prvej inštancie na základe návrhu matky maloletých detí na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci starostlivosti súdu o maloletých v rozsahu osobnej starostlivosti, rozhodol napadnutým uznesením v znení výroku tak, že: „Súd neodkladným opatrením dočasne zveruje maloletého D. T., nar. XX.XX.XXXX a maloletého T. T. nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky F. X. T., nar. XX.XX.XXXX.“
- Súd, aplikujúc ustanovenia § 324 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) v spojení s § 36 ods.1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení, konštatoval, že matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčila naliehavosť bezodkladnej potreby úpravy pomerov, vzhľadom na situáciu zo dňa 20.5.2024, kedy otec fyzicky napadol maloletého T., na čo reflektovalo nariadené neodkladné opatrenie v konaní vedenom tamojším okresným súdom pod sp. zn. 6C/34/2024. Pri rozhodnutí vychádzal z predložených listinných dôkazov, vrátane potvrdenia o vykázaní otca maloletých detí zo spoločného obydľia zo dňa 21.5.2024, úradného záznamu zo dňa 21.5.2024, potvrdenia o podaní vysvetlenia k priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 23.5.2024, lekárskej správy zo dňa 25.5.2022 a zo dňa 6.6.2022, prepisu nahrávky zo dňa 3.12.2023 a zo dňa 2.1.2024. V uvedenom konaní súd uznesením zo dňa 31.5.2024, v rovnaký deň vykonateľným, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal otcovi vstupovať do rodinného domu, v ktorom doteraz prebiehala striedavá starostlivosť rodičov a zároveň bolo otcovi uložené, aby sa nepribližoval k navrhovateľke a k maloletým deťom na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov. Napriek správe kolízneho opatrovníka, z ktorej nevyplývalo, že by otec nebol spôsobilý zabezpečovať starostlivosť o maloleté deti, pričom uvedené nebolo preukázané ani v ostatných konaniach vedených súdom pod sp.zn. 10P/129/2022 a sp.zn. 8P/15/2024, súd nemôže opomenúť incident zo dňa 20.5.2024 a nato, reflektujúce neodkladné opatrenie v konaní pod sp. zn. 6C/34/2024. Súd prvej inštancie považuje za potrebné, aby sa faktický stav, t.j. že starostlivosť zabezpečuje matka, otec má uložený zákaz priblíženia, premietol aj do rozhodnutia v rámci starostlivosti o maloleté deti. Okrem toho súd poukázal na to, že je súčasne vedené konanie vo veci

zmeny zverenia maloletých detí, kde súd nariadi vo veci znalecké dokazovanie za účelom posúdenia najvhodnejšej starostlivosti o maloleté deti, aj vzhľadom na momentálne zhoršenie vzťahov v rodine.

3. Proti rozhodnutiu okresného súdu podal v zákonnej lehote otec maloletého dieťaťa odvolanie v celom rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. d/ CSP. Poukázal na to, že tým, že súd prvej inštancie vyhovel návrhu matky na zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti, došlo k tomu, že otec stratil akúkoľvek možnosť byť so svojimi deťmi, osobitne s maloletým D., ktorý nechápe vzniknutú situáciu, ktorý vyhľadáva prítomnosť otca a je veľmi ťažké vysvetľovať mu, že otec už teraz s ním vôbec nemôže tráviť čas. K nariadeniu zmeny zverenia došlo na základe incidentu, ktorý bol ojedinelý, netýkal sa maloletého D. a nič nenasvedčovalo tomu, že by v minulosti dochádzalo k akejkoľvek forme násillia zo strany otca. Striedavá starostlivosť o deti bola vykonávaná v týždenných intervaloch, pričom maloleté deti zostávali v rodinnom dome v obci O., pričom matka maloletých detí z rodinného domu odchádzala v tom týždni, kedy boli deti v starostlivosti otca a následne v týždni, kedy boli deti v jej starostlivosti do rodinného domu prichádzala. Ďalej odvolateľ uviedol, že situácia ohľadom detí bola úplne v poriadku. Potvrdil, že medzi bývalými manželmi vládlo napätie, ktoré pramenilo najmä v tom, že obaja bývalí manželia chceli v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva nadobudnúť rodinný dom do výlučného vlastníctva, na čom sa nevedeli dohodnúť, preto aj navrhovateľka podala na súd návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, kde žiadala, aby bol rodinný dom prikázaný do jej výlučného vlastníctva. Toto konanie sa skončilo tak, že navrhovateľka vzala žalobu späť v mesiaci máj 2024 a konanie bolo zastavené. Dôvodom späťvzatia bola skutočnosť, že manželia sa chceli do konca augusta 2024 dohodnúť mimosúdne na vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Navrhovateľka sa však nikdy úplne nezmierila s tým, že deti boli zverené do osobnej striedavej starostlivosti oboch rodičov a ani nie rok potom, čo táto striedavá osobná starostlivosť začala byť na základe rozvodového rozsudku realizovaná, už dňa 16.1.2024 podala navrhovateľka na Okresnom súde Humenné návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby boli deti zverené do jej osobnej starostlivosti. V tomto návrhu vôbec neuvádzala, že by sa odporca ako otec správal voči deťom násilne, alebo že by mali deti z otca strach, poukazovala na nezrovnalosti vo výchove a pod., ale nespochybnila postavenie otca v živote maloletých detí. V tomto konaní, vedenom pod sp. zn. 8P/15/2024, bola vyžiadaná aj správa kolízneho opatrovníka, ktorý podal správu dňa 22.1.2024, kde uviedol postoj detí k otcovi a uzavrel to tak, že obaja rodičia majú vytvorené predpoklady na výchovu detí. Zo strany kolízneho opatrovníka, ktorý vykonal osobné pohovory s obidvoma deťmi, nebolo zistené žiadne násillie zo strany otca voči deťom, alebo strach detí z otca. Okresný súd Humenné uznesením zo dňa 23.1.2024 č.k.:8P/15/2024-54 (návrh) zamietol. Následne matka už dňa 5.2.2024 podala na súd návrh vo veci samej, ktorým žiadala a žiada o zmenu zverenia maloletých detí a to tak, že tieto budú zverené do jej osobnej starostlivosti. Toto konanie je vedené pod sp. zn. 10P/37/2024, pričom toto konanie nebolo doposiaľ právoplatne skončené. Ani v tomto návrhu navrhovateľka neuvádza, že by sa otec násilne správal voči maloletým deťom, alebo že by sa ho maloleté deti báli. Odvolateľ považuje za zřejmé, že maloletí neboli nikdy zo strany otca ohrození ani fyzicky a ani psychicky a napriek snahe zo strany navrhovateľky získať obe deti do jej výlučnej osobnej starostlivosti, k tomuto nebol dôvod, pretože aj po vykonanom šetrení zo strany kolízneho opatrovníka, ktoré bolo vykonávané opakovane, nebolo pre deti zo strany otca zistené žiadne ohrozenie. Naopak, bolo jednoznačne konštatované, že obaja rodičia sú spôsobilí osobne sa o maloleté deti postarať. Ešte dňa 13.5.2024 boli odporca a maloletý T. spoločne na výlete v E., kde boli spoločne na hokejovom zápase. V daný deň, dni pred ním a dni potom, sa maloletý T. otca nebál, necítil sa byť ohrozený a ani maloletý D. nemal voči otcovi žiadne výhrady s tým rozdielom, že mu viac chýbala osobná prítomnosť matky. Situácia sa mala náhle zmeniť dňa 20.5.2024, kedy sa stal incident medzi odporcom a maloletým T., ktorý vznikol pri výchovnom pôsobení otca na maloletého T.. Svoj postup označuje za možno nie správny a zdôrazňuje, že išlo o postup voči takmer dospelému synovi, ktorý sa neprimerane a násilne správal voči o X rokov mladšiemu bratovi. V tom čase bol doma odporca a obaja synovia, starší T. vymkol otca vonku na terase a začal sa biť s maloletým D., ktorého začal dusiť na podlahe. T. neuposlúchol výzvu otca, neprestal útočiť na D., odmietol otvoriť terasu. Odporca bol nútený vstúpiť do domu cez zadný vchod. Keď ho videl T. prichádzať, utiekol po schodoch na poschodie. Tam prebehol incident medzi otcom a synom, kedy takmer dospelý syn odštal od otca facku. Zároveň došlo k tomu, že T. praskol displej na telefónne, ktorý následne práve T. s nervami rozbil na kúsky s tým, aby mu otec kúpil nový. Následne T. bez opýtania zobral telefón mladšiemu bratovi a tomuto ho nevrátil napriek opakovaným výzvam zo strany otca, čo samozrejme viedlo k tomu, že otec musel zakročiť, pretože T. nerešpektoval pekné slovo, výzvy, ani zvýšený hlas. Napriek incidentu nie je možné konštatovať, že maloletý T. alebo maloletý D. sa otca boja, alebo že by pri výkone osobnej starostlivosti zo strany otca maloletým synom hrozilo akékoľvek nebezpečenstvo, alebo zo strany otca

nebola poskytovaná adekvátna starostlivosť, nakoľko nič v minulosti nesvedčí o tom, že by v rodine bolo násilie alebo dokonca násilie voči deťom. Na tomto mieste je dôležité poukázať aj na to, že maloletý T. ako osoba na prahu dospelosti, ktorá vyprovokovala svoju neposlušnosťou otca a ktorú je nevyhnutné stále usmerňovať, zistila, že stačí zavolať políciu, uviesť len časť pravdy a môže dosiahnuť to, že jeden z rodičov (v budúcnosti možno aj obaja rodičia) bude vykázaný z rodinného domu a nebude už mať vplyv na jeho výchovu. Poukazuje na obsah mailu, ktorý poslal T. kolíznej opatrovníčke, kde on sám uvádza, že „situácia vyplynula z klasickej bratskej bitky“ a teda sám potvrdzuje to, že otec zasahoval v čase, keď sa bil, dokonca dusil s X rokov mladším bratom D. a neuposlúchol výzvu otca. Súd prvej inštancie, ktorý mal možnosť sa s týmto oboznámiť, nedostatočne na túto skutočnosť prihliadol. Keďže nikdy v minulosti nebolo v tejto rodine zistené, že by sa otec dopúšťal na deťoch násilia, alebo ich iným spôsobom ohrozoval, pričom zdôrazňuje, že rodina a pomery v nej boli pod dohľadom kolízneho opatrovníka od roku 2022, kedy začalo rozvodové konanie, považuje odvolateľ za zrejmé, že v čase nariadenia neodkladného opatrenia v skutočnosti neexistovali dôvody, ktoré by odôvodňovali jeho vydanie, pretože reálne nebola ohrozená zo strany odporcu bezpečnosť jeho detí. Toto neodkladné opatrenie bolo vydané ako následok neodkladného opatrenia vydaného v konaní 6C/34/2024, ktorým bol otcovi zakázaný vstup do rodinného domu. Ale pretože práve súd prvej inštancie v tomto konaní dôkladne pozná pomery v tejto rodine, sám nepodporil snahu matky o zmenu zverenia do jej osobnej starostlivosti, pretože na to reálne neexistoval dôvod, pochybil, ak napriek týmto vedomostiam nariadil toto neodkladné opatrenie, ktorým reálne znemožnil otcovi realizovať právo na výchovu maloletých detí napriek správe kolízneho opatrovníka, ktorý opakovane, aj po danom incidente, zotrval na tom, že obaja rodičia sa o deti vedia a môžu osobne starať. Nariadenie tohto neodkladného opatrenia má ďalekosiahlejšie dôsledky, ktoré nemôžu mať dobrý dopad na maloleté deti, osobitne na maloletého D., voči ktorému odporca ako otec ani nikdy nebol podozrivý z násilia. Súd prvej inštancie pochybil, ak vyhovel návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, nesprávne, neúplne a v rozpore so záujmom maloletých detí len na základe jedného incidentu, ktorý sám vyprovokoval maloletý T. návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, napriek tomu, že nikdy v minulosti ani len neexistovalo podozrenie na akýkoľvek druh násilia zo strany otca voči deťom. Ďalej súd prvej inštancie v neodkladnom opatrení neohraničil dobu, počas ktorej má toto neodkladné opatrenie platiť a napriek tomu, že môže začať konanie aj z úradnej moci, vôbec neriešil potrebu aspoň nevyhnutného rozsahu úpravy stretávania sa otca s maloletými deťmi, aspoň rozsah stretávania sa s maloletým D.. S maloletým T. má tak otec znemožnené si veci vydiskutovať, vysvetliť a nakoľko už ide o takmer dospelú osobu, osobný kontakt je pre to nevyhnutný. Maloletý D. nechápe situáciu, prečo už nemôže byť s otcom a keďže bývajú v tej istej dedine, kde odporca aj prevádzkuje zmrzlinareň, maloletý D. chce prísť za otcom, chce ho objasniť a odporca predsa ho nemôže odstrániť, utiecť pred ním. Situácia aj vo vzťahu medzi otcom a deťmi bude postupom času neriešiteľná, ak nedôjde k zrušeniu tohto neodkladného opatrenia, resp. úprave stretávania sa otca s mal. deťmi v rámci konania, ktoré mal súd začať z vlastnej moci, pretože záujem maloletých detí musí mať prednosť pred záujmom matky, ktorá sleduje jediný cieľ, v rámci vypořádania BSM získať rodinný dom do jej výlučného vlastníctva. Práve z tohto dôvodu, nie je možné podľa odvolateľa neodkladné opatrenie považovať za zákonné, pretože na jeho vydanie neexistovali dôvody. Odporca sa nedopúšťal žiadneho druhu násilia voči mal. deťom alebo navrhovateľke, toto nebolo nikdy zistené ani z opakovaných šetrení zo strany kolízneho opatrovníka od roku 2022 a toto ani nikdy v minulosti minimálne voči deťom, nebolo nikdy zo strany navrhovateľky tvrdené. Ak rodič pri výchove dieťaťa možno zvolí metódu, ktorá nie je najšťastnejšia, ale vyžaduje si ju intenzita vzniknutej situácie, pričom ide o ojedinelý prípad, nemôže to viesť automaticky k vylúčeniu tohto rodiča k znemožneniu realizovania akýchkoľvek práv rodiča k mal. deťom len preto, že to vyhovuje druhému rodičovi, ktorý situáciu využije, aby dosiahol to o čo sa neúspešne pokúšal v minulosti aj návrhmi na súd. Pre neexistenciu zákonných dôvodov na nariadenie neodkladného opatrenia navrhol, aby odvolací súd napadnuté neodkladné opatrenie zrušil a návrh navrhovateľky na jeho vydanie zamietol, tiež v celom rozsahu a priznal mu právo na náhradu trov konania.

4. K odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník dňa 27.6.2024, ktorý poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Humenné uznesením sp. zn. 10P/37/2024 zo dňa 6.6.2024, v konaní o zmenu osobnej starostlivosti rozhodol, že príberá do konania znalca z odboru Psychológia, odvetvia Klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia a poveril ho vypracovaním znaleckého posudku, vrátane je ustanovenia do konania ako poradenského psychológa. Vzhľadom nato, že v konaní vo veci osobnej starostlivosti o maloleté deti bol pribráný znalec z odboru psychológia, kolízny opatrovník odporúča, aby krajský súd potvrdil rozsudok (správne uznesenie) Okresného súdu Humenné č.k. 10P/112/2024 - 56 zo dňa 6.6.2024 v celom rozsahu.

5. Matka maloletých detí vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že svoj návrh neopiera len o vzniknutý „incident“, ale o celkovú už nezvládnuteľnú situáciu, ktorá nastala po rozhodnutí o striedavej osobnej starostlivosti. Poprela tvrdenie, že sa nevie zmieriť s rozhodnutím o zverení synov do striedavej osobnej starostlivosti a to najmä kvôli majetku, keďže v konečnom dôsledku s touto formou starostlivosti súhlasila. Okresnému súdu podala návrh na zmenu už pred tým, ako došlo k útoku na syna. Dôvodom zmeny je nefunkčná striedavá starostlivosť a najmä negatívny dopad, ktorý má najmä na mladšieho syna. Preukázala, že síce odchádza z domu počas týždňa, kedy má byť s deťmi otec, ale neustále sa tam vracia na žiadosť syna, ktorý volá, píše SMS správy, v ktorých žiada, aby prišla, posielala smutných „smajlikov“. Väčšiu časť týždňa, počas ktorého sa má otec o deti starať, sa o nich stará matka, pričom nespochybňuje dôležitosť starých rodičov v živote detí, ale nemôžu, aj vzhľadom k veku, suplovať rodiča. Syn D. jej neustále zdôrazňuje, že chce byť s ňou, nie s babkou. Deťom sa venuje naplno, zabezpečuje nielen ich základné potreby, ale zdravotnú starostlivosť, dohliada na všetky školské povinnosti detí a okrem toho s nimi trávi aj voľný čas. Deti nenecháva v starostlivosti iných osôb, nečaká, že za ňu bude niekto plniť povinnosti. Všetky skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že striedavá starostlivosť sa nerealizuje tak, ako má, uviedla vo svojom návrhu. Keď si už učiteľka všimla zmeny v správaní D. a jeho smútok a v správe uviedla, po rozvode rodičov sa správanie D. zmenilo, že D. je v škole smutný, tichý, apatický, nič ho nezaujíma, tak asi naozaj niečo nie je v poriadku. Možno to nie je dôvod na akúkoľvek zmenu podľa odporcu (otca), ale ju ako matku to nenechá ľahostajnou. Citovala tiež zo záznamu kolíznej opatrovníčky z vykonania terénnej sociálnej práce zo dňa 21.5.2024, kedy maloletý T. uviedol, že otec sa mu nijako neospravedlnil, nesnaží sa s ním telefonicky skontaktovať a po tom všetkom by bol najradšej, ak by bol zverený mame a ostal bývať v ich rodinnom dome. Dňa 30.5.2024 zaslala maloletý D. email priamo na súd sudkyňi, ktorá pojednávala vo veci zmeny zverenia, v ktorom píše, že chce byť s mamkou, že by bol najradšej, ak by mamka bola doma pri ňom stále. Bol by rád, ak by sa o neho starala mamka a nemusela odchádzať z domu, keď je ockov týždeň. Toto je jedno z D. vyjadrení a ešte pred tým, ako došlo k napadnutiu jeho brata. K ďalším relevantným skutočnostiam matka uviedla, že zariadiť nový život a celú novú domácnosť nie je jednoduché, keďže stále nemá vysporiadané majetkové pomery a nevie, či si má vziať pôžičku na kúpu nového bývania, či na vyplatenie odporcu, či môžem investovať do nejakej nehnuteľnosti, alebo ostane bývať v dome. Takáto situácia nemôže trvať večne a chce žiť vo vlastnej domácnosti. Tvrdenie kolíznej opatrovníčky, že pokiaľ bude zabezpečená starostlivosť v jednej domácnosti, nie je dôvod na zmenu zverenia, pokladá matka za nesprávne. Aktuálna situácia ju núti vracať sa do spoločnej domácnosti, deti sú pre ňu prioritou a preto neustále ustupuje a stará sa o deti i v čase, kedy má byť s nimi otec. Že nikdy odporcu neoznačila za agresívneho nie je pravda, uviedla, že ju napadol, dokonca absolvovala lekárske ošetrenie. Nepodávala na odporcu trestné oznámenia a ani v prípade napadnutia T. nechcela volať políciu, urobil to syn sám a synovi hovorila, nech políciu nevolá. Syn to sám cítil takto, vnímal ohrozenie a rozhodol sa na základe vlastného uváženia. To, že synov podporí a bude ich za každú cenu brániť, nie je túžba po majetku. SR má nulovú toleranciu k akémukoľvek násiliu a násilie voči vlastnému dieťaťu je pre ňu neodpustiteľné. Syna T. označila ako dobrého chlapca, je pracovitý, pomáhajúci, dobrý študent a neexistuje žiadna situácia, ktorá by mala takú intenzitu, že si zaslúži takýto trest, s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 M Cdo 10/2012. Odporca neprejavil žiadnu ľútosť, ani pokoru, synovi ani nezavolať, ani mu nenapísal sms, že to ľutuje, alebo že ho to mrzí. Už teraz sa staršiemu synovi T. mstí tak, že mu zakázal vstupovať do ich spoločnej zmrzlínárne v obci O., ktorej chod vo veľkej miere zabezpečoval T., bol to jeho nápad zriadiť zmrzlínáreň a bola to jeho srdcová záležitosť. O syna sa bojí. T. nezabezpečil ani náhradný mobil, potom čo mu rozbil mobil o hlavu. Odporca si neuvedomuje násilie, nič neľutuje, ale naopak povedal jej, že aj keby T. držal za nohu a bičoval ho, tak dieťa nemá právo na rodiča zavolať políciu. Taktiež sa ešte pred policajnou hliadkou vyjadril, že aj on bol v detstve bitý a nič mu nie je. Deti nie sú s otcom v kontakte. Nechcú s ním rozprávať, nechcú mu dvihnúť telefón. Staršieho syna odporca vôbec nekontaktuje. Mladšiemu synovi telefonoval, ale mladší syn si ho bez môjho vedomia zablokoval v mobilnom telefóne. Deti sa vyjadrili, že nechcú, aby sa otec vrátil a keď sa otec vráti, tak oni odídu a budú bývať u babky. Mladší syn, podľa vyjadrenia matky, povedal, že sa bojí, že keď otec príde domov, že ho zaškrťí. Mladší syn sa až teraz priznal, že jeho otec tiež veľmi zbil s remeňom, keď sa nechcel učiť. Mladší syn bol svedkom bitky a násillia, veľmi plakal, bol vystrašený, nechcel zostať s otcom sám. Nezmenilo sa to a deti sa ho boja. Takáto psychická trauma v nich zanechala veľkú stopu. Má obavu o svoj život a o život a bezpečnosť detí, keď odporca príde domov. Správanie odporcu vzbudzuje strach nielen u nej, ale už aj u detí. Necítia sa bezpečne a ona ich nevie ochrániť. Agresívne a násilnícke správanie sa otca sa prejavilo už v minulosti, keď bola už v minulosti fyzicky napadnutá odporcom - už bývalým manželom a musela absolvovať lekárske ošetrenie a to vtedy, keď sa odporca dozvedel,

že podala návrh na rozvod manželstva. Rozčúľil sa, vrieskal, vyhrážal sa, že príde o deti, že ju zničí a zaútočil, bil ju po ramenách, hlave, hrudníku, fackoval ju. Vykrúcal jej ruky, musela si pred neho kľaknúť, pozná hmaty z bojových cvičení. Nešla to nahlásiť na políciu, lebo sa ho bála. Chce žiť v klude, bez obáv a strachu z toho, kedy príde domov a ublíži jej, alebo deťom, či už fyzicky alebo psychicky. Na základe odporúčania kolíznej opatrovníčky od mája 2024 spolu s maloletými deťmi sú klientmi OZ My Mamy - Intervenčné centrum, ktoré poskytuje pomoc a podporu ženám zažívajúcim domáce násilie a deťom formou poradenstva. Situácia doma je nateraz pokojná, deti medzi sebou vychádzajú. Stará sa o domácnosť a venuje sa deťom. Deti sú pokojné, nežijú v strachu. Deti majú pocit bezpečia a istoty, nežijú v strese, nemajú každý deň z niečoho obavy. Aj napriek rozpadu rodiny sa snaží vytvoriť deťom harmonický domov.

6. Otec v súvislosti s vyjadrením matky a kolízneho opatrovníka, označil tvrdenia matky ako nepravdivé a doplňujúco k už uvedenému poukázal na skutočnosť, že o deti sa stará i v neprítomnosti matky v jej týždni zrejme stará matka. K incidentu doplnil, že často upozorňoval staršieho syna na to, aby neublížoval mladšiemu, trvá na tom, že nešlo o klasickú bratskú bitku, ale neprimeranú veku staršieho brata k mladšiemu. Ďalej popísal spoločne trávený čas so synmi, vzťah označil ako pekný s tým, že od decembra 2023 sa začal zhoršovať, pretože ich matka začala citovo vydierať, vyvolávať v oboch synoch výčitky. Ako dôvod zmeny vyjadrení detí vo vzťahu k osobnej starostlivosti označuje ich manipulovanie matkou. Ako klamstvo označil tiež matkou popísanú situáciu jej napadnutia, keď v skutočnosti ona napadla jeho. Ak by bol násilník, nedovolila by, aby deti zobral na dovolenky a pod., bola spokojná, lebo vedela, že o deti je postarané. Pokúšal sa telefonicky kontaktovať mladšieho D., ale bez úspechu. Matka ho presvedčila, že sa s otcom nesmie rozprávať, lebo to zakázal súd, syn mu to povedal pri osobnom stretnutí. Snažil sa telefonicky kontaktovať aj staršieho T., poslal mu aj sms. Na príklade, keď T. vozil kamarátov po dedine na štvorkolke a jazdil na elektrickej kolobežke bez prilby, na čo ho upozorňovali ľudia a on nemohol zasiahnuť, poukázal na možnosť, že ak matka o tejto skutočnosti vie, otázne je, či sama výchovu zvláda.

7. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd, príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 2 ods. 1 a § 3 ods.5 písm. c/ CMP, preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) a contrario, pričom dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť pre nenaplnenie zákonných predpokladov pre aplikáciu inštitútu neodkladného opatrenia.

8. V konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti bolo ostatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 10P/129/2022 - 179 zo dňa 24.1.2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Humenné č.l. 10P/129/2022 - 187 zo dňa 30.1.2023, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené a maloleté deti boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Striedavá starostlivosť sa realizovala v pôvodnom rodinnom prostredí maloletých detí, v rodinnom dome mieste trvalého bydliska v O.. Otec zabezpečoval osobnú starostlivosť maloletým deťom v nepárny týždeň a matka v párny týždeň. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 6.2.2023.

9. Ako už uviedol súd prvej inštancie, potreba zabezpečenia ochrany maloletého dieťaťa vyplýva z ustanovení zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a sleduje najmä zásadne záujem maloletého dieťaťa. Pre účely zabezpečenia takejto ochrany v prípade naliehavej potreby pri hroziacej ujme formou nariadenia neodkladného opatrenia je postačujúca existencia okolností, z ktorých sa dá vyvodiť opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň v rovine osvedčenia.

10. Odvolací súd pre posúdenie účelu nariadenia neodkladného opatrenia v navrhovanom rozsahu zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, oproti ostatným rozsudkom upravenej právoplatnej a realizovanej úprave striedavej starostlivosti oboch rodičov, skúmal zmenu podmienok rodičovských možností a schopností, najmä záujem maloletých detí na úprave a okolnosti udalosti dňa 20.5.2024, majúcej za následok vážny zásah do vzájomných rodinných vzťahov. Najmä však pre účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení skúmal osvedčenie naliehavosti navrhovanej úpravy vo vzťahu k maloletým deťom (v zmysle ustanovení § 324 a nasl. CSP). Zo správ kolízneho opatrovníka (zo dňa 18.1.2024, 7.3.2024) vyplýva kontinuálne veľmi dobrý vzťah maloletých detí podľa ich vlastných vyjadrení k otcovi, matke, starej matke, ktorí zabezpečovali o deti starostlivosť, pričom jediné výhrady matky v tom čase smerovali k rozdielnosti rodičovskej výchovy detí, zhoršeniu prospechu maloletého D.. Matkine vyjadrenia o zhoršujúcej sa situácii v rodine od rozhodnutia o striedavej starostlivosti tak nateraz ostávajú v rovine tvrdení. Otec v uvedenom období prijal ponuku odborného poradenstva. Matka

sa vyjadřila, že pomoc nepotrebuje. Na podklade závažnej udalosti dňa 20.5.2024 došlo k výraznému zásahu do rodičovskej kompetencie otca maloletých detí a to v dôsledku autoritatívneho rozhodnutia Okresného súdu Humenné zo dňa 31. 5.2024 v konaní vedenom pod sp.zn. 6C/34/2024 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove zo dňa 5.8.2024 v konaní pod sp.zn. 13Co/38/2024, ktorými bol nariadeným neodkladným opatrením otcovi zakázaný vstup do rodinného domu, kde bola striedavá starostlivosť uskutočňovaná a zároveň mu bol uložený zákaz priblížiť sa k oboj maloletým deťom a k ich matke na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov. Aktuálne súčasne prebieha vo veci starostlivosti súdu o maloletých konanie vo veci samej pred okresným súdom pod sp.zn. 10P/37/2024, iniciované návrhom matky zo dňa 6.2.2024 na úpravu rodičovských práv a povinností v rozsahu zverenia maloletých detí matke a o úpravu vyživovacej povinnosti zo strany otca vo vzťahu k maloletým deťom, kde súd nariadil znalecké dokazovanie na posúdenie vzájomných rodinných vzťahov a rodičovských schopností. Od 20.5.2024 starostlivosť o maloletých prevzala v celom rozsahu matka maloletých detí, zabezpečujúc im preukázane výchovu a výživu v domácnosti rodiny doposiaľ. Za stavu, že súdnym rozhodnutím vo veci zákazu priblíženia sa otca k maloletým deťom a ich matke, tiež vstupu do obydľia, zafinovaná istá miera ohrozenia maloletých detí, mala za následok poskytnutie im účinnej ochrany, otec sa tak nateraz nemôže domáhať výkonu právoplatnej úpravy striedavej starostlivosti a to až do doby zrušenia neodkladného opatrenia (§ 337 ods.3 CSP), nariadeného v konaní pod sp.zn. 6C/34/2024, po podaní žaloby o navrátenie do pôvodného stavu otcom maloletých detí.

11. Za týchto nastavení faktických aj právnych, keď sa obe maloleté deti aktuálne nachádzajú v starostlivosti matky, ktorá im zabezpečuje výchovu a výživu a zo správ kolízneho opatrovníka o šetrení pomerov ani inak nebola zistená bezprostredne hroziaca ujma maloletých detí, odvolací súd konštatuje nesplnenie zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia pre nepreukázanie naliehavosti potreby zásahu súdu do pomerov účastníkov konania. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil postupom podľa ustanovenia § 388 CSP a sám rozhodol vo veci tak, že návrh matky zo dňa 28.5.2024 na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

12. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods.2 a § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z aplikácie podľa § 53 a nasl. CMP.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). 0

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihľadá. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.